

LES GRANGES DE PETROLI

No. No es tracte d'un compte de ciència-ficció. En la població madrilenya d'Alcalá de Henares, s'ha començat a "cultivar" petroli. O, per a ser més exactes, una varietat vegetal, la Euphorbia Laphiris, de on s'extreu un làtex, que és un hidrocarbur molt lleuger, resultant ser petroli líquid.

Aquest procés, així explicat, pot semblar complexe, però resulta fàcilíssim, quasibé elemental. L'home quasi no fa res, ja que la Euforbia creix inclús en terrenys semi-àrids i no necessita especials atencions. Per a obtenir el petroli no es necessita tampoc nova tecnologia, ni la producció hipoteca a ningú per cap motiu de dependències especials, com passa ara amb l'extracció i detectació de nous jaciments petrolífers.

Té ademés la propietat de que és inagotable: el cicle de reproducció de la planta és anual i, per tant, es renova periòdicament i il·limitadament les existències. I, per si totes aquestes ventatges no fossin encara suficients, el preu final resultant en una plantació mitjana seria avui entre 66 i 67 dolars el barril, preu que pot ser reduït sensiblement (fins a 15 dolars per barril) si es fa una producció massiva, que sens dubte serà sobrepassat aviat pels astronòmics increments en el preu del petroli que decreta constantment la OPEP.

Per un cop, i sense que serveixi ironicament de precedent, el nostre país és un del adelantats en la investigació d'aquesta nova font d'energia. Es tracte, encara, d'una plantació experimental, on creixen unes poques plantes de Euphorbia Lathyris. A aquesta experiència pilot de la finca alcaína de "El Encín", portada a terme pel Departament de Fisiologia Vegetal del Institut Nacional de Investigacions Agràries, en seguiràn moltes d'altres, perquè els resultats no poden ser més espectaculars i satisfactoris. I, qui sab, si en un futur no molt llunyar, i amb la massificació del cultiu de la Euphorbia, podem arribar a ser autosuficients en mate-

ria energètica, i, fins i tot, exportadors.

La gran utopia ha restat derruida. Ja es pot (a la teoria i a la pràctica) controlar la producció directa d'hidrocarburs "frecs", i no supeditar-nos a la reserva limitada dels "fosils". Aquesta pot-ser la notícia del segle.

per més informació, veure el Sábado Gráfico nº 1213 (3 setembre de 1980)

Aquesta informació l'hem volgut treure d'un setmanari gens dubtós, per donar a conèixer aquest nou descobriment. És per ací com caldrà anar superant la crisi energètica i no pas tirant-nos als braços del primer que passi, com hem fet fins ara (energia nuclear). L'home és font de sabiduria quan vol i el deixen, i mai hi ha tant sols una alternativa i menys en el camp científic. Això, traslladat al camp energètic, s'aplica dient que les fonts d'energia són innumerables i no tenim que creure a aquell que vol fer-se passar per on ell vol pels seus interessos creants. Les multinacionals del petroli, que a la vagada són els constructors dels reactors de les centrals nuclears, han fet una política destructiva, comprant totes les patents i invents que anaven sortint i que els hi podien fer la "punyeta". Per fi es comencen a veure resultats alternatius, energia solar, eòlica, geotèrmica i del mar per fer corrent elèctric i aigua calenta (ademés de les clàssiques: embassament i tèrmiques), alcohol als cotxes en lloc de gasolina (al Brasil ja surten de fàbrica amb motor d'alcohol). I per la gent escèptica, que diuen que tot l'anterior serà una part de la energia i que s'haurà de recórrer a la nuclear, amb l'Euphorbia tots els seus plantejaments s'envan per terra. Desitgem que un cop que el govern ha tingut una bona iniciativa no es flustri, ja que aconseguiríem petroli nacional i pel segle dels segles (inesgotable). Bé per l'Euphorbia!

-TERRA-

